

Питер Тил, шеф високотехнолошке компаније "Палантир" из Силицијумске долине, једном приликом је изјавио да се са смрћу можемо суочити на разне начине, али да је он одабрао да се против ње бори. Како? Тил ће замрзнути своје тело које ће једном, захваљајући напретку науке, напрасно "оживети".

Људи су, међутим, смртна бића. Само суочавање са сопственом пролазношћу нас чини заиста људима. Наше постојање је одређено том чињеницом. Наше постојање суочава се са низом ограничења, од којих је ово последње неопозиво и коначно.

Обећање трансхуманизма је супротно томе. Трансхуманизам обећава да ће "убити смрт". Како примећује фински политиколог Марку Сира на свом блогу, постоји "несвети савез између трансхуманизма и ционизма, који нам открива језиву технократску логику, у којој се биолошка трансценденција човечанства и етноцентрична експанзија преплићу и формирају насилну утопију".

Обе идеологије, наставља Сира, почивају на истој ароганцији: само изабрана технолошка елита може да исправи "неисправни алгоритам планете". Трансхуманизам, додаје он, није само научни оптимизам, већ пројекат који тежи да путем технологије створи нову, божанску расу господара.

Обе идеологије, и трансхуманизам и ционизам, почивају на истим основама: модерни ционизам је високотехнолошки национализам, у коме се Палестина користи као пуки полигон за тестирање система надзора и нових, аутономних оружја.

Како поправити овај свет

Постоји древни јудејски концепт "тикун олам", који дословно значи "поправљање света". Овај принцип отелотворује идеју предузимања акције кроз остваривање социјалне правде, чињење добротворних дела и етичко понашање, како би се свет учинио бољим, праведнијим и светијим местом. Реч је о остварењу божанске идеје о томе какве би све ствари требало да буду – здраве, праведне и мирне. Сви Јевреји су одговорни за учешће у тикун оламу, које би требало да подстичу верске вође.

У ционизму, међутим, тикун олам је, каже Сира, у најмању руку "искривљен" или погрешно протумачен: он се своди на подвргавање етно-религијско-политичкој хегемонији, алгоритмима "Палантира" и оружаном супремацији Израела.

Освајање пустиње

Медијски стручњак Даглас Рашкоф тврди да ова технократска елита уопште не тежи "спасавању човечанства", већ "изградњи дигиталних и војних бункера, који треба да заштите ове елите од уништења које подстичу њене сопствене визије".

Историја ционизма је одувек била везана за технолошку супериорност и вештачко "освајање пустиње". Од првих технологија наводњавања до механизације пољопривреде, ово се претворило у дигиталну доминацију, где се Израел глобално позиционирао као стартап нација. Још једна сличност са "Палантиром".

Газа и Западна обала постале су огромне лабораторије. Бивши премијер Нафтали Бенет је изјавио да је Израел "глобални центар иновација и прва линија фронта и лабораторија", у којој се "тестирају системи који ће сутра бити потребни читавом свету".

Ова изјава, примећује Сира, претвара окупацију и патње палестинског становништва у пуке алате за развој високотехнолошких производа. Ради се, у ствари, о сировој биополитици моћи, која "технолошки напредак" претвара у маглу која прикрива сурову стварност.

У стварности, њоме управљају високотехнолошке компаније, попут "Палантира".

Нова, технолошки супериорна раса богова

"Палантир" то више и не крије. Њен извршни директор Алекс Карп је ватрени циониста, а ова компанија пружа Израелу алгоритамске алате за просејавање огромних количина података који идентификују непријатеља често са фаталним последицама.

Писац и интернет теоретичар Џарон Ланије упозорио је на овакав развој догађаја: "Ако дефинишемо човечанство на начин који одговара рачунарима, већ смо унапред изгубили игру".

Ово отуђење кулминира уништењем Газе, где се системи вештачке интелигенције, попут "лавандера", већ користе за масакре огромних размера, пише Сира. "Лавандер" није само технички алат, већ отелотворење трансхуманистичког сна о непогрешивом савршенству, доведеном до крајности: он процењује људски живот према алгоритмима и издаје наређења за убијање.

Контрола над становништвом у Гази се претвара у геноцид којим управљају алгоритми, закључује фински политиколог, где мета више није људско биће, већ само тачка података.

Израелски филозоф Јувал Ноа Харари описује овај развој догађаја на начин који застрашујуће одјекује катастрофом у Гази. Он је више пута изјавио да ће човечанство ускоро бити способно да радикално промени себе. Резултат ће бити нова, технолошки супериорна класа "богова".

Нова класа "надљуди"

На рушевинама ове визије, ова нова класа "надљуди" се обликује у стварности. Они који остају ван ове божанске визије већ се сматрају "бескорисним", што оправдава њихову елиминацију.

Ова логика се протеже на глобалну кризу изузетака, где се правила одбацују у име егзистенцијалне безбедности. Америчко-јеврејски теоретичар вештачке интелигенције Елијезер Јудковски тврдио је да, како би се борили против "опасности", Израелци морају бити спремни да иду све до нуклеарног рата и изненадних напада, јер "нема правила када је у питању очување нашег постојања".

Ова реторика "егзистенцијалног ризика" идентична је реторици ционистичког безбедносног дискурса: свако насиље је оправдано уколико се представи као борба за голи опстанак.

Како убити смрт

Трансхуманистичко обећање да ће се "убити смрт" трансформише се, у својој ционистичкој примени, у оптимизацију смрти непријатеља. Пророци сингуларности, попут Реја Курцвајла, говоре о фузији човека и машине, али у израелском окупационом апарату то је већ стварност: војник и вештачка интелигенција представљају неку врсту киборга.

Курцвајл је, такође, замислио да ће технологија "проширити начин на који човечанство

увећава његове могућности". У Гази, то значи да израелска војска може да види кроз зидове, користећи податке "Палантира" и да убија Палестинце на основу алгоритама "лавандера".

Уништење региона путем ратовања, уз помоћ вештачке интелигенције, упозорава на то шта се дешава када се жеђ за савршеном контролом сусретне са геополитичком стварношћу. Технолошки оптимисти игноришу чињеницу да технологија није неутрална. Када држава примени напредне технологије да уништи Газу, она остварује трансхуманистичку фантазију: ону о "паметном рату".

Пројекат превазилажења човечанства

Сада већ јасно видимо да пројекат "превазилажења човечанства" води дехуманизацији, где технолошка супериорност оправдава одбацивање етичких норми. У оба случаја, ради се о бекству од заједничке стварности.

Обе идеологије, примећује Сира, експлоатишу дубок егзистенцијални страх. Трансхуманизам се игра страхом од смрти на индивидуалном нивоу, ционизам колективним страхом од уништења Јевреја. На делу је племенска логика, која се правда искуством историјског геноцида. Овај страх легитимише продужена ванредна стања и етничка чишћења.

Ако је развој вештачке интелигенције трка живота и смрти – како тврде трансхуманисти, онда су сва средства дозвољена. Ционистичка идеологија, заснована на императиву опстанка Јевреја, спремна је да уништи читаве цивилизације како би осигурала сопствену етнократску утопију.

На крају, коегзистенција ове две идеологије открива срж модерне дистопије: моћ која за себе верује да представља неизбежни врхунац еволуције. Али, то је само нови и ефикасан облик тираније, као што можемо да видимо у геноциду над становништвом Газе.

(PT)